

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ БЕЗБЕДНОСТИ И ЈАВНОГ РЕДА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЕКВАТОРИЈАЛНЕ ГВИНЕЈЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о сарадњи у области безбедности и јавног реда између Владе Републике Србије и Владе Републике Екваторијалне Гвинеје, потписан у Београду дана 26. новембра 2024. године, у оригиналу на српском, шпанском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о сарадњи у области безбедности и јавног реда између Владе Републике Србије и Владе Републике Екваторијалне Гвинеје, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ БЕЗБЕДНОСТИ И ЈАВНОГ РЕДА
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЕКВАТОРИЈАЛНЕ ГВИНЕЈЕ

ПРЕАМБУЛА

Влада Републике Србије и Влада Републике Екваторијалне Гвинеје, у даљем тексту: „Стране“;

ЖЕЛЕЋИ да промовишу мир, стабилност, безбедност и просперитет у својим земљама;

ПРЕПОЗНАЈУЋИ важност даљег развоја сарадње у области превенције и борбе против организованог и транснационалног криминала, у области јавног реда, као и гарантовање поштовања људских права и слобода;

ПОТВРЂУЈУЋИ своју верност циљевима и принципима Повеље Уједињених нација и другим прописима и принципима међународног права, у складу са законодавством својих држава, а не доводећи у питање легитимне интересе трећих страна;

РЕШЕНИ да на основу широке слободе поштују суверенитет, без мешања у унутрашње послове сваке од држава и њених интереса;

Слажу се са следећим:

Члан 1.

ПРЕДМЕТ СПОРАЗУМА

Циљ овог споразума јесте успостављање односа сарадње између Страна у области безбедности и јавног реда.

Члан 2.

НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ

1. Надлежни органи за потписивање и спровођење овог споразума су искључиво:
 - За Републику Србију: Министарство унутрашњих послова,
 - За Републику Екваторијалну Гвинеју: Министарство за националну безбедност.
2. Без обзира на оно што је прописано ставом 1. овог члана, а на основу претходне изричите сагласности овлашћених представника сваке Стране,

овај Споразум могу спроводити и други државни органи Страна, када то захтевају унутрашње околности.

Члан 3.

ОБЛАСТИ САРАДЊЕ

1. Сарадња предвиђена чланом 1. овог споразума развија се у следећим областима:

- 1.1. Консултације, техничка помоћ и размена информација у вези са спровођењем закона и у борби против:

- a) Ирегуларне миграције
- б) Насилних кривичних дела против људског живота, здравља, физичког интегритета, слободе и достојанства;
- с) Терористичких аката;
- d) Корупције и транснационалног криминала;
- е) Прања новца;
- f) Недозвољене производње, складиштења, употребе и трговине ватреним оружјем, муницијом, експлозивом, отровним материјама и радиоактивним материјалима;
- g) Недозвољене производње, складиштења и трговине наркотицима, психотропним супстанцама и свим материјалима који се користе за њихову производњу;
- h) Економског и финансијског криминала, укључујући озакоњење незаконитих производа;
- i) Производња и продаја фалсификованог новца, докумената, осигурања и вредности лажних банковних трансфера;
- j) Напада на историјске и културне вредности;
- k) Високотехнолошког криминала;
- l) Трговине људима и људским органима;
- m) Недозвољене трговине минералима и производима дивљих врста животиња и биљака;
- n) Отмице и
- о) Кривичних дела који се тичу имовине грађана.

- 1.2. Стране се такође усредсређују на сарадњу која се тиче:

- a) Обуке службених лица;
- б) Размене делегација;
- с) Опремања инфраструктуре;
- d) Одржавања јавног реда;
- е) Контроле и безбедности друмског саобраћаја;
- f) Управљања службама за кривичне истраге;
- g) Управљања службама за имиграције и странце;
- h) Смањења ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама;

- i) Научног истраживања, развоја система података, специјалних техничких средстава и опреме;
 - j) Развоја спортских и културних активности и
 - k) Развоја других активности сарадње за које Стране сматрају да су од обостраног интереса.
2. Овај споразум о сарадњи не спречава Стране да међусобно утврђују и развијају друге области сарадње које нису предвиђене овим чланом.
 3. Овај споразум се не односи на изручење и узајамну правну помоћ у кривичним стварима.

Члан 4.

ДОДАТНИ ПРОТОКОЛИ

Практични модалитети, услови пружања помоћи и остваривања сарадње у областима предвиђеним Споразумом предмет су додатних протокола, потписаних од стране руководиоца надлежних органа, предвиђених чланом 2.

Члан 5.

НАЧИНИ САРАДЊЕ

У циљу остваривања области сарадње према члану 3. овог споразума, Стране сарађују на следећи начин:

- a) Разменом информација у вези са криминалом који може бити организован или почињен према људима, институцијама и организацијама било које од Страна;
- b) Извршењем захтева за реализацију оперативних радњи и потрага;
- c) Разменом информација о новим врстама наркотика и психотропних супстанци које произлазе из недозвољене трговине, технологије и материјала који се користе у њиховој производњи, као и о новим методама проверавања и идентификације наркотика и психотропних супстанци;
- d) Разменом информација о терористичким групама, њиховим вођама и члановима, као и њиховој делатности и уобичајеној пракси; разменом информација о финансијским изворима и имовини терористичких група, укључујући и информације које могу омогућити да се спречи извршење терористичког напада на територији држава Страна или против њихових држављана;
- e) Претресом и запленом предмета који садрже нумерацију или посебне идентификационе знакове, као што су возила, ватрено оружје, новчанице и пасоши на територији сваке од Страна, у складу са постојећим законима одговарајућих земаља, који ће бити предати земљи у којој су регистровани;
- f) Разменом радног искуства, укључујући одржавање радионица, обука, консултација и семинара;
- g) Разменом законодавства и других правних инструмената, на захтев било које од Страна и
- h) Разменом научне и техничке литературе.

Члан 6.**ЗАХТЕВ ЗА ПОМОЋ**

1. Сарадња предвиђена овим споразумом одвија се на основу захтева за помоћ или на иницијативу једне Стране под претпоставком да је захтев од интереса за другу Страну.
2. Захтев за помоћ у било којој од Страна подноси се у писменој форми или путем техничких средстава за пренос података. У случају сумње у аутентичност примљеног захтева, замољени орган може затражити потврду од надлежног органа молиоца у писаном облику. У хитним случајевима захтев се може поднети усмено и треба да се потврди писменим путем у наредних седам (7) дана, почевши од датума подношења захтева.
3. Захтев поднет у складу са ставом 2. овог члана потписује надлежни орган предвиђен чланом 2. овог споразума, или лица која он овласти и оверава се печатом надлежног органа који подноси захтев;
4. Сваки захтев за помоћ треба да садржи следеће:
 - a) Име Стране која упућује захтев и Стране којој се захтев упућује;
 - b) Кратак опис захтева;
 - c) Сврху захтева и
 - d) Било које друге информације које би могле бити корисне за адекватно извршење захтева.

Члан 7.**ОДБИЈАЊЕ ПОМОЋИ**

1. Захтев за помоћ према овом споразуму може бити одбијен делимично или у целости ако замољена Страна сматра да његово извршење могло нарушити суверенитет, безбедност и јавни ред или друге битне интересе њене државе или је у супротности са њеним законодавством или међународним обавезама.
2. Захтев за помоћ се такође може одбити ако дело на које се односи не представља кривично дело према законима замољене Стране.
3. Замољена Страна писмено обавештава Страну молиљу о делимичном или потпуном одбијању захтева, као и о разлозима за то.
4. Кад год је то могуће, замољена Страна, пре него што донесе одлуку о одбијању у складу са ставовима 1. и 2. овог члана, треба да се консултује са Страном молиљом како би размотрила да ли се такав захтев за помоћ може одобрити под условима које сматра могућим.

Члан 8.**ИЗВРШЕЊЕ ЗАХТЕВА**

1. Замољена Страна предузима потребне мере које гарантују брзо извршење захтева, колико год је то могуће.
2. Ако замољена Страна утврди да би непосредно извршење захтева омело кривични предмет или неки други поступак који се спроводи на њеној територији, замољена Страна може одложити извршење захтева или га извршити под одређеним условима, уз консултације са Страном молиљом.
3. Замољена Страна предузима потребне мере да би осигурала поверљивост у поступању са поднетим захтевом, приложеним документима и пруженом

помоћи. У случају да се захтев не може извршити због очувања поверљивости, замољена Страна треба да обавести Страну молиљу да одлучи да ли извршење треба да се настави под таквим условима.

4. Замољена Страна, што је пре могуће, обавештава Страну молиљу о резултату извршења.

Члан 9.

ЗАШТИТА ПОДАТАКА

1. Подаци и документи размењени између Страна у оквиру овог споразума не могу се пренети трећој страни без претходне сагласности Стране која их је доставила и не могу се користити за друге потребе изузев оних због којих су достављени.
2. Стране врше пренос и узајамну заштиту података са ограниченим приступом у оквиру овог споразума у складу са националним законодавством својих држава и на основу међународних конвенција чије су државе Страна потписнице.

Члан 10.

ЗАШТИТА ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ

1. Надлежни органи држава Страна размењују податке о личности у складу са националним законодавством својих држава и условима замољене Стране, као и условима који се односе на аутоматизовану и неаутоматизовану обраду података о личности, на следећи начин:
 - a) примљени подаци о личности треба да буду употребљени само у сврху због које су достављени;
 - b) надлежни орган који је примио податке о личности мора, на захтев Стране која их је доставила, доставити информације о њиховој употреби;
 - c) надлежни орган пошљалац гарантује да су подаци о личности веродостојни и тачни. Ако се испостави да су послати подаци, нетачни или да је њихово откривање забрањено, надлежни орган који их је примио се одмах обавештава о томе и обавезан је да уништи или исправи такве податке у складу са одредбама става 2. овог члана.
2. Добијени подаци о личности се уништавају или исправљају у следећим случајевима:
 - a) уколико се установи да подаци о личности нису тачни;
 - b) уколико надлежни орган који је послао податке о личности обавести да је откривено да претходно послати подаци о личности нису у складу са националним законодавством његове државе;
 - c) уколико подаци о личности нису више потребни за постизање сврхе због које су достављени, осим уколико се од надлежног органа који их је доставио не добије писана дозвола да се такви подаци о личности могу користити у друге сврхе.
3. Уколико надлежни орган који је примио податке о личности има разлога да верује да су примљени подаци о личности, нетачни или да их је потребно уништити, мора обавестити надлежни орган који их је доставио.
4. Надлежни орган који је примио податке о личности мора гарантовати њихову ефикасну заштиту од неовлашћеног уништења, неовлашћеног

дељења, неовлашћеног приступа, неовлашћене измене и неовлашћеног објављивања.

5. Надлежни орган који доставља податке ће, приликом њиховог достављања, упозорити на рокове за чување тих података предвиђене својим националним законодавством, по чијем истеку се исти бришу.

Члан 11.

ТРОШКОВИ

Свака страна сноси сопствене трошкове који могу проистећи из спровођења овог споразума, у оквиру буџета издвојеног за конкретне сврхе.

Члан 12.

ЈЕЗИЦИ

Радни језик у оквиру овог споразума је енглески, што не спречава Стране да користе друге језике који су им прихватљиви.

Члан 13.

САСТАНЦИ И КОНСУЛТАЦИЈЕ

По потреби, представници Страна одржавају радне и консултативне састанке ради евалуације програма сарадње утврђених овим споразумом.

Ради правилног спровођења циљева овог споразума, Стране ће образовати Мешовити комитет за спровођење, који ће се састајати и функционисати на следећи начин:

1. Мешовити комитет за спровођење ће се, ради делимичне и потпуне оцене примене Споразума, састајати на редовним седницама у Републици Србији и Републици Екваторијалној Гвинеји.
2. Ти састанци ће се одржавати једном у две године или ванредно, када то захтевају околности, на захтев било које Стране. У оба случаја, земља домаћин сноси локалне трошкове организације састанка.
3. Мешовити комитет за спровођење имаће четрнаест (14) чланова, по седам (7) чланова које именује свака од Страна.

Члан 14.

ОДНОС СА ДРУГИМ МЕЂУНАРОДНИМ УГОВОРИМА

Одредбе овог споразума не утичу на права и обавезе произашле из других међународних уговора чије су Стране потписнице.

Члан 15.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Сви спорови који проистекну из тумачења или примене овог споразума решавају се споразумно путем консултација и директних преговора.

У случају неуспеха консултација и директних преговора између Страна, прећи ће се на преговоре дипломатским путем.

Члан 16.

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Овај споразум важи у периоду од пет (5) година и аутоматски се продужава на једнаке периоде, осим ако било која од Страна жели да раскине овај споразум

тако што ће другу Страну дипломатским путем обавестити шест (6) месеци унапред о својој намери да га раскине.

Раскид овог споразума не утиче на текуће програме, аранжмане и пројекте у оквиру овог споразума, осим ако се у сваком конкретном случају Стране другачије не договоре.

Овај споразум може бити допуњен или измењен у било ком тренутку уз обострану писмену сагласност Страна.

Стране се обавезују да ће овај споразум спровести у доброј вери.

Овај споразум ступа на снагу даном пријема последњег писаног обавештења којим се Стране дипломатским путем међусобно обавештавају да је испуњена унутрашња законом предвиђена процедура за његово ступање на снагу.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су, доле потписани представници, прописно овлашћени од стране својих Влада, сачинили овај споразум.

Сачињен у Београду дана 26. новембра 2024. године у два (2) оригинална примерка на српском, шпанском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни.

У случају неслагања у тумачењу, текст на енглеском језику је меродаван.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ ЕКВАТОРИЈАЛНЕ
ГВИНЕЈЕ**

Ивица Дачић
потпредседник Владе и министар
унутрашњих послова

Хуан Антонио Бибанг Нђућума
министар у Председништву
Републике
задужен за спољну безбедност

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ СПОРАЗУМА

Уставни основ за потврђивање Споразума о сарадњи у области безбедности и јавног реда између Владе Републике Србије и Владе Републике Екваторијалне Гвинеје садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према којој је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ СПОРАЗУМА

Потпредседник Владе Републике Србије и министар унутрашњих послова, Ивица Дачић и министар за националну безбедност Републике Екваторијалне Гвинеје, Хуан Антонио Бибанг Нђућума, потписали су Споразум о сарадњи у области безбедности и јавног реда између Владе Републике Србије и Владе Републике Екваторијалне Гвинеје, дана 26. новембра 2024. године, током званичне посете председника Републике Екваторијалне Гвинеје, господина Теодора Обијанга Нгема Мбасога Републици Србији.

Предметним споразумом се између две државе успоставља сарадња у области ирегуларних миграција, насилних кривичних дела против људског живота, здравља, физичког интегритета, слободе и достојанства, терористичких аката, корупције и транснационалног криминала, прања новца, недозвољене производње, складиштења, употребе и трговине ватреним оружјем, муницијом, експлозивом, отровним материјама и радиоактивним материјалима, недозвољене производње, складиштења и трговине наркотицима, психотропним супстанцама и свим материјалима који се користе за њихову производњу, економског и финансијског криминала, укључујући озакоњење незаконитих производа, производње и продаје фалсификованог новца, докумената, осигурања и вредности лажних банковних трансфера, напада на историјске и културне вредности, високотехнолошког криминала, трговине људима и људским органима, недозвољене трговине минералима и производима дивљих врста животиња и биљака, као и отмица и кривичних дела који се тичу имовине грађана.

Такође, Споразум предвиђа сарадњу страна у погледу обука службених лица, размене делегација, опремања инфраструктуре, одржавања јавног реда, контроле и безбедности друмског саобраћаја, управљања службама за кривичне истраге, управљања службама за имиграције и странце, смањења ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама, научног истраживања, развоја система података, специјалних техничких средстава и опреме, развоја спортских и културних активности и развоја других активности сарадње за које стране сматрају да су од обостраног интереса.

Потврђивањем Споразума омогућава се његово ступање на снагу, како је предвиђено чланом 16. Споразума.

Сагласно члану 13. Закона о закључивању и извршавању међународних уговора („Службени гласник РС” број 32/13) Министарство спољних послова покреће поступак потврђивања наведеног споразума.

III. ПРОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА ИЗВРШЕЊЕ СПОРАЗУМА

За извршење предметног споразума, није потребно обезбедити средства из буџета Републике Србије са раздела 15 – Министарство унутрашњих послова.